

[Jimmy Stahr]

for kultur: den professionelle og amatørkulturen, og det virker, som om den professionelle eller etablerede kultur står nederst i ministerens prioritering. Det gør den ikke for Socialdemokratiet. Landets samlede kultur kan ikke undvære hverken den professionelle eller amatørkulturen.

Landets kultur skabes mange steder, og det virker helt grotesk, når ministeren i sin redegørelse hævder, at »det er i brydningen mellem det folkelige kulturliv og den etablerede kultur, at landets kultur skabes«. Jeg nægter simpelt hen at tro, at de samlede regeringspartier kan stå bag ved sådan en floksel. Det er rigtigt, at noget af landets kultur er skabt og skabes i det omtalte grænseland. Men den er jo også skabt af kunstnere, der har søgt langt uden for grænserne, og der er skabt kultur i de folkelige bevægelser, som intet har med den etablerede kultur at gøre.

En anden halvtom overskrift er, at »regeringen har et kulturpolitisk idéprogram«. Undskyld jeg siger det, men der er faktisk ikke mange nye ideer i dette program. Programmets ene hovedsigte er at realisere kulturpolitiske ideer, der forbinder den folkelige kultur og det etablerede kulturliv. Ja, men det har faktisk fundet sted i mange år, i visse tilfælde i over 100 år. Det er foregået i landboforeninger, fagforeninger, foredragsforeninger, idrætsforeninger, AOF, LOF, FOF, Arte, biblioteker, radio, tv, ja, i hundredvis af steder er der arbejdet i grænselandet og gjort eksperimenter og forsøg. Der er også arbejdet på tværs.

Faktisk blev hele dette område ganske godt beskrevet for 20 år siden. Det var dengang, der blev afgivet en kulturpolitisk redegørelse; den var for øvrigt også afgivet af en radikal kulturminister, hr. Helveg Petersen den ældre eller yngre, som man nu vil. Betænkning nr. 517 hed den. Alene kapitlet om kulturformidling, som man kaldte det dengang, blev beskrevet i et noget mere udførligt kapitel end hele den foreliggende redegørelse. Og dengang havde den en del gods indenbords. Det var dengang, man turde skrive i en redegørelse, at reklamen i amerikansk tv er den rene forulempning mod evt. tænkende seere. Det er sandelig ikke noget, man tør skrive i en redegørelse i dag.

Der er altså ikke noget i denne redegørelse, vi er uenige med ministeren i – og det kan ministeren jo så tage som en ros – men jeg må endnu

en gang understrege, at det først og fremmest er, fordi vi dårligt kan være uenige om nogle smukke hensigtserklæringer, nogle udvalg og nogle konferencer. Tilbage står for os stadig væk at få at vide, hvad der egentlig er regeringens mening med kulturpolitikken.

Jeg har nogle konkrete spørgsmål, som jeg gerne vil stille: Hvor skal de 120 mio. kr. tages fra? Hvilke kulturelle nedskæringer forventer ministeren i kommuner og amter i løbet af de næste tre år? Der er i øjeblikket stor grøde på radio- og tv-området lokalt, ikke mindst video udnyttes meget tværkulturelt. Hvad agter kulturministeren at gøre, nu hvor radio og tv helt uanstændigt er lagt under kirkeministeren?

Og til allersidst vil jeg sige, at det er lykkedes kulturministeren at fremlægge denne redegørelse i næsten total ubemærkethed rent presse-mæssigt. Det er synd for kulturen, at der ikke bliver slået mere på tromme for den. Det kan skyldes, at redegørelsen er indholdstom, men det kan også være, at kulturministeren ikke slår nok i bordet. Jeg synes, vi har en meget flink og venlig kulturminister, som jeg gerne vil samarbejde med, men jeg vil også gerne have, at ministeren kommer ind på banen, så vi andre kan komme til at spille lidt med i kampen.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Vi er jo vant til, når vi har disse tilbagevendende debatter, at kultur er billeder, malerier, teater, musik, ballet og den slags ting, og det er jo også kultur, man taler om, når man er inde på disse områder. Det er også en meget vigtig del af vores kultur, og jeg er glad for den del af ministerens redegørelse, som beskæftiger sig med at føre alt dette videre, måske i nye klædninger og under nye former.

Men jeg vil dog godt minde om, at kultur også er andet end det, selv om det ligger i et andet ministerium. Kultur er jo også tanker, som er opstået her eller andre steder, og som præger vores hverdag. Det er også vores redskaber fra de ældste tider og op til nu, nogle af dem udformet på en særlig smuk måde, som gør, at vi har et nært og personligt forhold til dem. Og så er kernen i kultur velsagtens vort sprog, som over tiderne er blevet udviklet til nu at være et kultursprog, der kan bruges på linje med de andre store kultursprog.

Jeg kan ikke lade være med i forbindelse med en kulturpolitisk debat at fremhæve som et